

ZARZĄDZENIE Nr 222 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 września 1957 r.

w sprawie regulaminu resortowych komisji rozjemczych w sporach pomiędzy radami robotniczymi a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 16 uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie rozstrzygania przez komisje rozjemcze sporów pomiędzy radami robotniczymi a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 65, poz. 398) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postępowanie przed resortowymi komisjami rozjemczymi rozstrzygającymi spory pomiędzy radami robotniczymi a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw państwowych, w których rady robotnicze działają, określają przepisy uchwały

nr 279 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie rozstrzygania przez komisje rozjemcze sporów pomiędzy radami robotniczymi a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 65, poz. 398) oraz regulamin stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik do zarządzenia nr 222 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 września 1957 r. (poz. 449).

REGULAMIN RESORTOWYCH KOMISJI ROZJEMCZYCH W SPORACH POMIĘDZY RADAMI ROBOTNICZYMI A JEDNOSTKAMI NADRZĘDNymi PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTWOWYCH

§ 1. Postępowanie przed resortowymi komisjami rozjemczymi, rozstrzygającymi na podstawie uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. (Monitor Polski Nr 65, poz. 398) spory pomiędzy radami robotniczymi a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw państwowych, w których rady robotnicze działają, określają przepisy wymienionej uchwały Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. oraz niniejszego regulaminu.

§ 2. Ilekroć w regulaminie jest mowa o:

- 1) uchwale — oznacza to uchwałę nr 279 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie rozstrzygania przez komisje rozjemcze sporów pomiędzy radami robotniczymi a jednostkami nadrzędnymi przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 65, poz. 398);
- 2) komisji — oznacza to resortową komisję rozjemczą, działającą na podstawie przepisów uchwały;
- 3) jednostce nadrzędnej — oznacza to jednostkę określoną w § 1 ust. 2 uchwały.

§ 3. 1. Ustalone w trybie § 3 ust. 3 uchwały listy superarbitrów przesyła się do centralnych zarządów i jednostek równorzędnych, zarządów głównych i okręgowych właściwych związków zawodowych oraz do prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

2. Listy superarbitrów są dostępne do wglądu w jednostkach wymienionych w ust. 1, a także w sekretariacie komisji dla wszystkich zainteresowanych.

§ 4. Wniosek o rozpoznanie sporu przez komisję (§ 6 ust. 1 uchwały) powinien zawierać:

- 1) dokładne oznaczenie stron występujących w sporze oraz ich adresy;
- 2) określenie przedmiotu sporu; w szczególności we wniosku rady robotniczej — powołanie się na zaskarżoną decyzję jednostki nadrzędnej lub na fakt nieudzielenia przez jednostkę nadrzędną odpowiedzi na wniosek rady robotniczej w okresie 1 miesiąca od złożenia wniosku;
- 3) określone żądanie wniosku;
- 4) wyznaczenie arbitra przez stronę zgłaszającą wniosek, z podaniem jego adresu;

5) wskazanie superarbitra wyznaczonego zgodnie ze stroną przeciwną albo stwierdzenie, że pomiędzy stronami nie doszło do zgody co do wspólnego wyznaczenia superarbitra.

§ 5. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) odpis zaskarżonej decyzji jednostki nadrzędnej albo odpis wniosku rady robotniczej, który nie został załatwiony w terminie (§ 4 pkt 2);
- 2) oświadczenie wyznaczonego przez stronę arbitra o zgodzie na pełnienie tych czynności;
- 3) w razie zgodnego poddania przez strony sporu do rozstrzygnięcia komisji (§ 2 pkt 3 uchwały) — oświadczenie obu stron w tej sprawie;
- 4) inne dokumenty na poparcie twierdzeń i żądania wniosku.

§ 6. 1. Prezes komisji bada, czy złożony wniosek odpowiada warunkom §§ 4 i 5, i w razie potrzeby wzywa stronę do uzupełnienia wniosku w terminie wyznaczonym. W razie bezskutecznego upływu terminu wniosek podlega zwrotowi.

2. Prezes komisji przed nadaniem biegu sprawie sprawdza dopuszczalność drogi postępowania przed komisją w przedmiocie objętym wnioskiem. W razie stwierdzenia niedopuszczalności rozpatrzenia sporu przez komisję prezes komisji odrzuca wniosek i zawiadamia o tym zarząd główny właściwego związku zawodowego.

3. Wnioskodawca może wnieść sprzeciw w terminie 14 dni od doręczenia decyzji o odrzuceniu wniosku. W tym przypadku prezes komisji nadaje sprawie bieg, sprawę zaś dopuszczalności drogi postępowania przed komisją rozstrzyga nie komisja w orzeczeniu.

§ 7. Prezes komisji nadając bieg sprawie:

- 1) doręcza odpis wniosku stronie przeciwnej, właściwemu ministrowi (prezydium właściwej rady narodowej) oraz zarządowi głównemu właściwego związku zawodowego;
- 2) wzywa stronę przeciwną do udzielenia odpowiedzi na wniosek oraz do wyznaczenia arbitra w określonym terminie;
- 3) wyznacza superarbitra z ustalonej listy superarbitrów (§ 4 pkt 1 uchwały), jeżeli strony zgodnie tego nie dokonały;

4) przekazuje wniosek wraz z aktami sprawy superarbitrowi, wzywając go do objęcia przewodnictwa w zespole orzekającym;

5) jeżeli sprawa jest większej wagi, wzywa obie strony do wspólnego dodatkowego wyznaczenia z listy superarbitrów dwóch członków zespołu orzekającego w określonym terminie, a po bezskutecznym upływie terminu dokonuje dodatkowego wyznaczenia dwóch członków zespołu orzekającego.

§ 8. 1. Superarbitr wyznacza miejsce i termin rozprawy i zarządza doręczenie wezwania na rozprawę stronom i arbitrom oraz zawiadomienia o rozprawie zarządowi głównemu właściwego związku zawodowego, a w razie potrzeby i innym instytucjom.

2. Wezwania na rozprawę i zawiadomienia o rozprawie powinny być doręczone przynajmniej na 7 dni przed terminem rozprawy.

§ 9. Na rozprawie przedstawiciele stron oraz zarządu głównego właściwego związku zawodowego mogą zgłaszać oświadczenia i wnioski.

§ 10. 1. Komisja wydaje orzeczenie wraz z uzasadnieniem bezpośrednio po przeprowadzeniu rozprawy.

2. Orzeczenie zapada większością głosów członków zespołu orzekającego obecnych na rozprawie. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zespołu.

3. Orzeczenie komisji podpisują członkowie zespołu orzekającego obecni na rozprawie. Członek zespołu, którego zdanie nie zostało uwzględnione, podpisuje orzeczenie z zaznaczeniem zdania odrębnego i krótkim uzasadnieniem jego stanowiska.

4. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół.

§ 11. 1. Prezes komisji w terminie 10 dni od daty wydania orzeczenia komisji przedstawia wydane orzeczenie wraz z uzasadnieniem właściwemu ministrowi, a jeżeli przedsiębiorstwo podlega radzie narodowej — prezydium właściwej rady narodowej. Odpis orzeczenia prezes komisji przesyła zarządowi głównemu właściwego związku zawodowego.

2. Po upływie 14 dni od złożenia orzeczenia właściwemu ministrowi (prezydium rady narodowej) i nieotrzymaniu decyzji uchylającej orzeczenie (§ 10 ust. 2 uchwały) prezes komisji przesyła niezwłocznie wydane orzeczenie stronom z zaznaczeniem, że jest ono prawomocne.

§ 12. W razie uchylenia orzeczenia komisji przez właściwego ministra (prezydium rady narodowej) prezes komisji zawiadamia o tym strony i zarząd główny właściwego związku zawodowego oraz wzywa każdą ze stron do wyznaczenia w określonym terminie innego arbitra oraz do wspólnego wyznaczenia w określonym terminie z listy superarbitrów dwóch dodatkowych członków zespołu orzekającego (§ 11 uchwały) oraz innego superarbitra.

§ 13. 1. W przypadkach określonych w § 12 spór rozpatruje komisja w zwiększonym zespole orzekającym (§ 11 uchwały).

2. Wydane orzeczenie jest ostateczne.

3. Prezes komisji przesyła niezwłocznie stronom orzeczenie z zaznaczeniem, że jest ono prawomocne.

4. Odpis orzeczenia prezes komisji przesyła do wiadomości właściwemu ministrowi (prezydium rady narodowej) oraz zarządowi głównemu właściwego związku zawodowego.

§ 14. 1. Spór przekazany do rozstrzygnięcia w postępowaniu przed komisją powinien być rozpatrzony bez zwłoki.

2. W razie niewydania w sporze orzeczenia komisji w okresie 60 dni od złożenia wniosku prezes komisji składa właściwemu ministrowi sprawozdanie o przyczynach przeciągania się sporu.

§ 15. Prezes komisji przesyła sekretariatowi Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów odpisy prawomocnych orzeczeń wydanych w postępowaniu przed komisją.

§ 16. Przepisy regulaminu dotyczące ministrów stosuje się również do urzędów centralnych i ich kierowników.

§ 17. Czynności kancelaryjne i biurowe w zakresie obsługi zespołów orzekających (wezwania na rozprawę, prowadzenie korespondencji, przepisywanie orzeczeń) prowadzi sekretariat komisji.

450

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 26 sierpnia 1957 r.

w sprawie jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na surowce i wyroby ogniotrwałe oraz surowce wtórne wyrobów ogniotrwałych oraz w sprawie warunków ich dostawy w obrocie krajowym.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87), art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania i o zniesieniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 54, poz. 244) oraz § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Monitor Polski Nr 89, poz. 1016) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy surowców i wyrobów ogniotrwałych wymienionych w aktualnym cenniku — katalogu

Centralnego Zarządu Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych oraz surowców wtórnych wyrobów ogniotrwałych, wymienionych w § 2 pkt 4, zwanych w dalszej treści zarządzenia „materiałami ogniotrwałymi”.

§ 2. Zamówienia na materiały ogniotrwałe należy składać do:

- 1) Zagnańskich Kamieniołomów w Zagnańsku k. Kielc — na kwarcyt kielecki,
- 2) Centrali Zbytu Węgla w Katowicach — na łupek surowy łaterytowy,